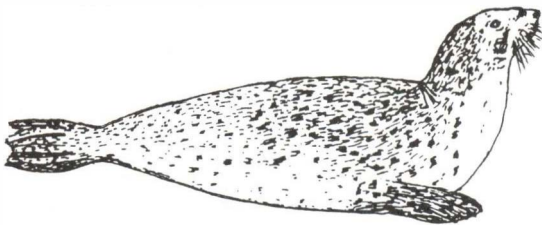

Grijze Zeehond op het strand.

Willem Baalbergen

Zondag 26 januari werd ik gebeld door Johan Passchier dat er voor de vuurtoren een Zeehond op het strand was te zien. Op de plek aangekomen, bleek dat het beest wat verder naar het noorden was ge-

zwommen. Als het rustig was kwam het dier op het strand. Verder verbleef het in zee waarbij opviel dat de Zeehond daarbij vrijwel verticaal in het water lag met alleen de kop boven water. Opvallend daarbij was de grote kegelvormige kop. Met Jaap Deelder, die ook was komen kijken, werd overlegd welk dier het kon zijn. Het was te groot en had een te lange kop voor een gewone Zeehond. We bleven steken op twee mogelijkheden, een Kegelrob of een Grijze Zeehond. Thuis gekomen brachten de boeken uitkomst, het zijn twee benamingen voor het zelfde dier.

De Grijze Zeehond hoort eigenlijk thuis op de rotskusten van Engeland en Ierland. Zo langzamerhand echter heeft zich een kolonie van een zestigtal dieren op de wadden gevestigd.

Mijn zoon Jaap vaart met een charterschip en ziet de Grijze Zeehonden geregeld in de buurt van Vlieland. Zij zijn zeer nieuwsgierig en volgen graag het schip. Ook hij ziet vaak dat zelfde gedrag van het beest. Rechtop in het water en de omgeving rondkijken.

Een zwager van Jaap Deelder uit Scheveningen wist nog te vertellen dat door het ijs in de Waddenzee veel zeehonden naar de Noordzee zijn uitgeweken.

IVN Jaarverslag 1996

Dick Passchier

Een groot aantal activiteiten heeft er toe bijgedragen dat de kleine actieve kern van de Noordwijkse IVN afdeling kan terugzien op een geslaagd jaar.

In januari werd dit ingezet met de ontwikkeling van geheel nieuwe "Doe opdrachten" voor de schooljeugd waaronder een diersporen- en verenonderzoek, het bekijken van de groeiwijze van verschillende houtsoorten en het bepalen van de hardheid ervan en het schelpendeterminatiespel.

Daarnaast werd weer een nieuw opdrachtenformulier voor de vaste expositie van het "Jan Verwey" samengesteld. De vragen brengen de kinderen tot in alle hoeken van de expositieruimte om ze door eigen waarneming te kunnen beantwoorden. Met de opmaak van dit formulier werd in voorgaande jaren al veel ervaring opgedaan. De doe-opdrachten in de bibliotheek echter waren volkomen nieuw en de verwachtingen hoog gespannen.

De nieuwe aanpak bleek een voltreffer. De kinderen konden er geen genoeg van krijgen en hun waardering "We hebben te weinig tijd" sprak boekdelen. In totaal 1058 kinderen hebben in klassenverband het Jan Verwey Natuurcentrum bezocht, wat neer komt op een inzet van circa 250 meer vrouw dan manuren van deze toch echt kleine maar hechte groep enthousiastelingen.

Dat de IVN-ers niet alleen werk binnen het Jan Ver-

wey Natuurcentrum verrichten mag blijken uit de wandelingen die een aantal leden wekelijks naar het duin voert en de voorbereidingen die dit jaar werden gemaakt om als natuurgids vertrouwd te raken met de "groene route" vanaf de Duindameslag. Dit alles gevolgd door de klapper van het jaar, het herfstnatuurspel. Ook daar gaat altijd een gedegen voorbereiding aan vooraf. De vette buit bestond uit meer dan 400 deelnemende kinderen die tijdens een fantastische zonnige najaarsdag niet alleen zelf genoten, maar ook de medewerkers volop aan hun trekken liet komen.

Toch zal 1996 voor de IVN-ers en voor velen meer overschaduwd blijven door het vreselijke auto-ongeluk waarbij Jo Ann van Sambeek om het leven kwam. Alleen al daarom zal 1997 een ander jaar worden.